

Okres trwania budynków o różnych konstrukcjach ścian zewnętrznych i o różnym przeznaczeniu.

Lp.	Przeznaczenie budynku	Konstrukcja ścian	
		drewniane	murowane
		Przeciętny okres trwania budynku w latach (bez względu na rodzaj pokrycia)	
1	Budynek mieszkalny w gospodarstwie rolnym	70	100
2	Budynek mieszkalny małomiejski lub podmiejski	70	125
3	Budynek mieszkalny wielkomiejski lub miejski	80	200
4	Willa	100	125
5	Świetlica, biuro	100	150
6	Obora, stajnia	50	70
7	Chlewnia	40	60
8	Stodoła	60	70
9	Szopa, magazyn, kuchnia	40	50
10	Spichrz, przechowalnia owoców	70	100

128

ZARZĄDZENIE MINISTRA FINANSÓW

z dnia 21 czerwca 1975 r.

w sprawie taryfy składek za obowiązkowe ubezpieczenia budynków oraz mienia w gospodarstwach rolnych.

Na podstawie art. 6 ust. 1 ustawy z dnia 2 grudnia 1958 r. o ubezpieczeniach majątkowych i osobowych (Dz. U. z 1958 r. Nr 72, poz. 357, z 1964 r. Nr 16, poz. 94 i z 1975 r. Nr 16, poz. 91) oraz § 1 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 20 grudnia 1974 r. w sprawie sposobu ustalania taryf i poboru składek za obowiązkowe ubezpieczenia majątkowe i osobowe (Dz. U. Nr 49, poz. 304) zarządza się, co następuje:

§ 1. 1. Ustala się taryfę składek za obowiązkowe ubezpieczenia budynków oraz mienia w gospodarstwach rolnych; taryfa stanowi załącznik do zarządzenia.

2. Taryfę składek (ust. 1) stosuje się odpowiednio do obowiązkowych ubezpieczeń poza gospodarstwami rolnymi: budynków, mienia ruchomego właścicieli tych budynków oraz zwierząt gospodarskich.

§ 2. Stawki taryfowe za obowiązkowe ubezpieczenia zwierząt gospodarskich podlegają ogłoszeniu w dziennikach urzędowych właściwych wojewódzkich rad narodowych.

§ 3. Tracą moc:

- 1) zarządzenie Ministra Finansów z dnia 9 sierpnia 1966 r. w sprawie taryfy składek za obowiązkowe ubezpieczenie ziemiopłodów od gradobicia i powodzi (Monitor Polski Nr 42, poz. 212),
- 2) zarządzenie Ministra Finansów z dnia 15 czerwca 1972 r. w sprawie taryfy składek za obowiązkowe ubezpieczenie budynków (Monitor Polski Nr 33, poz. 182).

§ 4. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Finansów: *H. Kisiel*

Załącznik do zarządzenia Ministra Finansów z dnia 21 czerwca 1975 r. (poz. 128).

TARYFA SKŁADEK

ZA OBOWIĄZKOWE UBEZPIECZENIA BUDYNKÓW ORAZ MIENIA W GOSPODARSTWACH ROLNYCH

§ 1. 1. Składka roczna za ubezpieczenie budynków od tysiąca złotych wartości ustalonej według obowiązują-

cych norm szacunkowych, zwanej dalej wartością normową, wynosi:

Rodzaj budynku			
konstrukcja	pokrycie	miejski	wiejski
		Składka w zł	
murowany	twarde	0,10	0,80
	miękkie	0,50	1,60
	słomą	2,50	2,50
drewniany	twarde	0,20	1,60
	miękkie	1,00	2,40
	słomą	3,20	3,20

2. Rodzaj budynku określa się w zależności od materiałów użytych do budowy ścian zewnętrznych oraz pokrycia dachu, przy czym:

- 1) za murowany uważa się budynek, którego ściany zewnętrzne zbudowane są z materiałów niepalnych, jak cegła, prefabrykaty, kamień, pustaki itp., albo z muru pruskiego, jak również stodołę, która ma murowane ściany szczytowe, szczyty oraz słupy pionowe zrębu; nie uwzględnia się przy tym:
  - a) rodzaju materiałów użytych na ściany szczytowe, działowe, trempel, poddasze, balkony oraz materiałów ścian i pokrycia budynku przylegającego,
  - b) przybudówek, werand, ganków itp., jeżeli wartość każdej z nich nie przekracza 5% wartości normowej głównego budynku,
- 2) za drewniany uważa się budynek wykonany z drewna lub innych materiałów palnych,
- 3) za pokryty twardo uważa się budynek, którego dach wykonany jest z materiału ognioodpornego, jak blacha, dachówka, płyty dachowe prefabrykowane, eternit, łupek, papa smołowa itp.,
- 4) za pokryty miękko uważa się budynek, którego dach pokryty jest gontem, deskami itp.,
- 5) za pokryty słomą uważa się budynek, którego dach jest pokryty słomą, trzcina itp.,
- 6) jeżeli pokrycie dachu składa się z kilku materiałów, przyjmuje się, że zostało ono wykonane z najbardziej łatwo palnego z tych materiałów.

3. Za budynek miejski uważa się budynek w mieście nie związany z gospodarstwem rolnym; za budynek wiejski uważa się budynek na wsi oraz budynek w mieście związany z gospodarstwem rolnym.

§ 2. 1. Składkę roczną za ubezpieczenie mienia ruchomego od tysiąca złotych wartości normowej ustala się w wysokości przeciętnej składki od tysiąca złotych wartości normowej budynków właściciela.

2. W gospodarstwie rolnym nie posiadającym budynków składka roczna za ubezpieczenie mienia ruchomego wynosi 1,5 zł od tysiąca złotych jego wartości normowej.

§ 3. Składka roczna za ubezpieczenie ziemiopłodów od tysiąca złotych ich wartości normowej wynosi 5,5 zł.

§ 4. 1. Składka za ubezpieczenie zwierząt gospodarskich wynosi:

Przedmiot ubezpieczenia

Składka roczna
w procentach

- 1) konie
  - a) właścicieli posiadających 0,5 ha gruntów i więcej 5,0% wartości normowej,
  - b) właścicieli bezrolnych lub właścicieli posiadających poniżej 0,5 ha gruntów 10,0% wartości normowej,
- 2) bydło 2,6% wartości normowej,
- 3) trzoda chlewna wagi co najmniej 20 kg (co najmniej 15 kg w gospodarstwach uznanych za specjalizujące się w produkcji trzody chlewnej, zarejestrowanych w urzędzie gminy):
  - a) składka stała 1,3% wartości normowej,
  - b) składka bieżąca 1,3% wartości sztuk trzody chlewnej sprzedanych jednostce gospodarki uspołecznionej,
- 4) trzoda chlewna wagi co najmniej 15 kg:
  - a) składka stała 1,7% wartości normowej,
  - b) składka bieżąca 1,7% wartości sztuk trzody chlewnej sprzedanych jednostce gospodarki uspołecznionej.

2. W pierwszym roku prowadzenia obowiązkowego ubezpieczenia trzody chlewnej wysokość składki ustala się przy uwzględnieniu szkodowości w powszechnym ubezpieczeniu kontraktowanej trzody chlewnej.

§ 5. 1. Składka za ubezpieczenie kosztów bezskutecznego leczenia koni, bydła i trzody chlewnej, w granicach wartości normowej, oraz całkowitych kosztów operacyjnego usuwania obcego ciała u bydła i operacyjnego leczenia morzyska u koni wynosi:

- 1) za konie i bydło — 1,7% do 5,0% wartości normowej kosztów bezskutecznego leczenia,
- 2) za trzodę chlewną:
  - a) przy wartości normowej ubezpieczenia kosztów leczenia 100 zł — 0,1% wartości normowej i wartości sztuk trzody chlewnej sprzedanych jednostce gospodarki uspołecznionej,
  - b) przy wartości normowej ubezpieczenia kosztów leczenia 200 zł — 0,2% wartości, o których mowa pod literą a).

2. Składka za ubezpieczenie całkowitych kosztów leczenia koni i bydła oraz trzody chlewnej wynosi:

Gatunek zwierząt	Składka		
	minimalna	podwyższona	maksymalna
w złotych			
konie	120	140	160
bydło	60	80	100
w procentach wartości, o których mowa w ust. 1 pkt 2 lit. a)			
trzoda chlewna	0,8	1,0	1,2

3. Wysokość składki dla województwa (ust. 2) — z uwzględnieniem obowiązującej na dany rok taryfy opłat za usługi weterynaryjne — określa Państwowy Zakład Ubezpieczeń w zależności od zakresu odpowiedzialności Państwowego Zakładu Ubezpieczeń oraz wysokości przeciętnych kosztów leczenia jednego ubezpieczonego zwierzęcia w okresie ostatnich dwóch lat na terenie danego województwa, a mianowicie:

Stosowana składka	Koszt leczenia jednego ubezpieczonego zwierzęcia w zł		
	konie	bydło	trzoda chlewna
minimalna	do 96	do 48	do 20
podwyższona	od 97 do 112	od 49 do 64	od 21 do 28
maksymalna	powyżej 112	powyżej 64	powyżej 28

§ 6. 1. W województwach, w których suma wypłaconych odszkodowań jest przeciętnie w stosunku rocznym wyższa od 80% sumy zainkasowanych składek:

- 1) w obowiązkowym ubezpieczeniu bydła i koni w okresie ostatnich 5 lat,
- 2) w obowiązkowym ubezpieczeniu trzody chlewnej w okresie ostatnich 2 lat,
- 3) w obowiązkowym ubezpieczeniu całkowitych kosztów leczenia, przy zastosowaniu składki maksymalnej, w okresie ostatnich 2 lat,

składka roczna za poszczególne ubezpieczenie może być podwyższona, jednak nie więcej niż o 20%, przy czym w ubezpieczeniu trzody chlewnej składka, o której mowa w § 4 ust. 1 pkt 3 — z zaokrągleniem do 1,6%, a składka,

o której mowa w § 4 ust. 1 pkt 4 — z zaokrągleniem do 2%.

2. W województwach, w których suma wypłaconych odszkodowań jest przeciętnie w stosunku rocznym niższa od 60% sumy zainkasowanych składek za ubezpieczenia wymienione w ust. 1, składka roczna może być obniżona, jednak nie więcej niż o 20%, przy czym w obowiązkowym ubezpieczeniu całkowitych kosztów leczenia — jeżeli stosowana była składka minimalna.

3. W porozumieniu z terenowym organem administracji państwowej stopnia wojewódzkiego:

- 1) w ubezpieczeniu bydła i koni zamiast obniżenia wysokości pobieranej składki mogą być odpowiednio podwyższone wartości normowe zwierząt,
- 2) w ubezpieczeniu trzody chlewnej zamiast obniżenia składki szkody w trzodzie chlewnej mogą być ustalone w wysokości 90% wartości rzeźnej zwierzęcia.

§ 7. Składka za rozszerzenie zakresu ubezpieczenia na szkody powstałe z powodu uboju krowy na skutek całkowitej utraty mleczności, spowodowanej nieuleczalną chorobą, wynosi 0,3—1,0% wartości normowej lub indywidualnej wartości ubezpieczeniowej zwierzęcia w zależności od przebiegu szkodowości.

§ 8. Składka roczna za ubezpieczenie budynków oraz mienia ruchomego nie może być niższa od trzydziestu złotych.

129

ZARZĄDZENIE MINISTRA FINANSÓW

z dnia 21 czerwca 1975 r.

w sprawie bankowych rachunków dewizowych dla osób fizycznych krajowców dewizowych.

Na podstawie art. 10 ust. 1 pkt 1 ustawy dewizowej z dnia 28 marca 1952 r. (Dz. U. Nr 21, poz. 133) oraz § 14 ust. 2 pkt 2 uchwały nr 125 Rady Ministrów z dnia 15 lipca 1969 r. w sprawie odsetek od kredytów udzielanych przez banki oraz od środków pieniężnych na rachunkach bankowych (Monitor Polski z 1969 r. Nr 32, poz. 238 i z 1973 r. Nr 54, poz. 303) zarządza się, co następuje:

§ 1. 1. Zezwala się Bankowi Polska Kasa Opieki SA na otwieranie i prowadzenie rachunków dewizowych dla osób fizycznych krajowców dewizowych.

2. Otwarcie rachunku następuje przy wpłacie kwoty stanowiącej równowartość co najmniej 25 rubli.

3. Posiadacze rachunków dewizowych mogą zlecić bankowi prowadzenie ich w walucie jednego z następujących państw: Ludowej Republiki Bułgarii, Czechosłowackiej Republiki Socjalistycznej, Mongolskiej Republiki Ludowej, Niemieckiej Republiki Demokratycznej, Socjalistycznej Republiki Rumunii, Węgierskiej Republiki Ludowej, Związku Socjalistycznych Republik Radzieckich.

4. Do wpłat na rachunki dewizowe i wypłat z tych rachunków mają zastosowanie relacje walutowe ustalone dla tych celów przez Prezesa Narodowego Banku Polskiego, a do wypłat w złotych — kursy podstawowe z dopłatą ustalone w tabeli kursowej Narodowego Banku Polskiego.

§ 2. Na rachunki dewizowe mogą być przyjmowane:

- 1) kwoty w walutach następujących państw: Ludowej Republiki Albanii, Ludowej Republiki Bułgarii, Chińskiej Republiki Ludowej, Czechosłowackiej Republiki Socjalistycznej, Koreańskiej Republiki Ludowo-Demokratycznej, Republiki Kuby, Mongolskiej Republiki Ludowej, Niemieckiej Republiki Demokratycznej, Socjalistycznej Republiki Rumunii, Węgierskiej Republiki Ludowej, Demokratycznej Republiki Wietnamu i Związku Socjalistycznych Republik Radzieckich, jak również kwoty z realizacji przekazów bankowych i pocztowych, czeków i akredytyw opiewających na waluty tych państw; wpłaty na rachunki dewizowe mogą być przyjmowane pod warunkiem udokumentowania, że pochodzą one z tytułu honorariów i wynagrodzeń za pracę i usługi, odszkodowań, spadków, alimentów lub oszczędności z diet,
- 2) kwoty z rachunków dewizowych krajowców dewizowych będących członkami najbliższej rodziny posiadacza rachunku.

§ 3. Odsetki od kwot na rachunkach dewizowych wynoszą 3% w stosunku rocznym.

§ 4. 1. Zezwala się posiadaczowi rachunku dewizowego na podejmowanie kwot z rachunku, dysponowanie sal-